

Старци—те вино си пїатъ,
Ергени облокъ си чинатъ :
„Кой ке префърле дърво—то
Сосъ триста оки железо
Съ трїесетъ благи яболки,
Тоа ке земе Иринà
Иринà мома шенлива.“
Наимна ергентъ не може,
Наимна женетъ не може,

Наимна 'довець префърли,
Той ке вземе Иринà
Иринà мома шенлива,
Викна Ирина да плачить :
„Олеле, боже, до бога!
Що ни је било пишано,
'Довець—о мома да земить,
Ергени баби да зематъ.“

302.

Мила Ено, мила тжго,
Мила майчина кждано,
Севдимъ тейкова Султано!
Отъ бога да найде майка ти,
Здравїе не виделъ баща ти,
Що не те даде за мене!
Отбираше, пребираше,
Сиромахъ не бендисаше,
Сиромахъ сумъ, баръ юнакъ сумъ.
Найде зенгинъ, та те даде,
Иманїе гнило бунище,
Кога је харо на кжт—отъ,
Кога је чума на свет—отъ.
Кѣ идете, Ено, кѣ идете,
Кѣ идете негде на гости,
Низъ село ке поминете,
Кѣ излезе малко, големо,
Турци, кауре да гледатъ,
Ке речатъ, Ено, ке речатъ:

„Гледайте, море, видеите,
Какво је аро напреди,
Съ добра невѣста по него,
Не прилегала за него.“
Сиромахъ сумъ, баръ юнакъ сумъ,
На унери унерджіа,
На камен—о башъ тавджіа,
На песни—те туркиджіа.
Кѣ идехме, Ено, кѣ идехме,
Кѣ идехме негде на гости,
Низъ село ке поминехме
Кѣ излезе малко, големо,
Турци, каури да гледатъ;
Ке речатъ, Ено, ке речатъ :
„Гледайте малко големо,
Каковъ је юнакъ напреди,
Добра невѣста по него,
ЈЕ прилегала за него,
Алалъ му била на него.“

303.

„Ей девойко хубава,
Егиди пиле шарено,
Егиди ягне ранено!
Седи да поседиме,
Гледи да погледиме,

Оти ке съ разделиме,
На далеко ке идеме;
Ти въ далеко во Петрове
Увъ тетини ти на госте.“
Она му веле говоре: